

YARIM KALAN ŞİİR...

Yazan: Zeki Ordu - 9 Ocak 2020

Anne

Sen gidince tuttuğum takımı bile değiştirdim anne.

Seni hatırlatıyor diye...

Artık güllerin rengi kırmızı, kar beyaz değil.

Güneş de doğmuyor dünyama...

Seninle battı anne...

Bu yarım kalan bir şiir. Tamamlansa nasıl olurdu bilmiyorum. Belki mısralar değişir, belki hiç yazılmazdı.

Tek özelliği yarım kalmış olması.

Tıpkı "Güneş de doğmuyor dünyama..." diyen çocuğun hayatı gibi.

Peki neden yazıldı bu kadarı?

Hazin bir hikaye.

Bir "biyolojik anne" hikayesi bu.

Biyolojik anneler biyoloji ve fen derslerinde aynı özelliği gösterir.

Yazımızda adı geçen 'anne (!)' "Ben bu çocukları sevmiyorum" der evi terk eder. Baba (!)

ondan aşağı mı kalır. "Sen istemiyorsan ben de

istemiyorum!" der ve iki çocuğu tek başlarına bırakır çekip giderler.

Tabi ayrı ayrı yerlere.

Çocukları babaanne sahiplenir. Onları yanına alır. Kendi imkanlarıyla bakar. Okula gönderir.

Bu çocuk benim öğrencimdi bir zamanlar.

Sene başında tuttuğu takım benimle aynı olduğu için ikimiz de memnunduk.

Daha sonra aynı takımı tutan ana-baba bu çocukları terk edince dünyaya küserler. Hatta onlara ait ne varsa düşman olurlar.

Bir gün bana "Öğretmenin ben tuttuğum takımı değiştirdim" demesiyle anlaşıldı her şey.

Sonra anlattı olanları.

Kızgındı...

Kırgındı...

Üzgündü...

Bu dünyada bir başlarına kalmıştı.

İki kız kardeşti.

Ana da baba da "biyolojik" özellikten başka bir şey değildi.

Bir Fenci olarak ilk defa kızdım "DNA" testlerine. Keşke bu çocuklar sizin değil deseydi testler.

Böyle bir durum karşısında ne yapabilirdim ki?

Nasıl davranmalıydım?

Aldım kalemi elime, başladım yazmaya. Güya şiir yazacaktım. Ama olmadı. Yazamadım.

Hayatları gibi şiiri de yarım kaldı.

Hatta şiir bile denmez yazılanlara.

Birkaç karalama işte.

Anne

Sen gidince tuttuğum takımı bile değiştirdim anne.

Seni hatırlatıyor diye...

Artık güllerin rengi kırmızı, kar beyaz değil.

Güneş de doğmuyor dünyama...

Seninle battı anne...

Bütün gerçek anaların ellerinden öperim.

Güller hep kırmızı, kar beyaz.

Kara değil anne...

Yorum Ekle

Zeki Ordu